

1. ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ;

Μέσο:ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: ...03/11/2020 Ημ. Αποδελτίωσης: ...03/11/2020

Σελίδα: 12

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΤΟΥ Π.Κ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗ

Χρειαζόμαστε μια άλλη στρατηγική για την Τουρκία;

Χρειαζόμαστε μια άλλη στρατηγική για την Τουρκία τόσο η Ευρώπη όσο και η Ελλάδα; Η Ευρώπη πάντως δεν φαίνεται να αναζητά μια «άλλη» στρατηγική. Το αντίθετο, παρά την ένταση, η Ευρωπαϊκή Ένωση (και οι 27 χώρες-μέλη της) επιμένει να προσφέρει στην Τουρκία τη θετική ατζέντα για την εξομάλυνση και βελτίωση των σχέσεων, εφόσον βέβαια και η Τουρκία ακολουθήσει αυτή την επιλογή (που αργά ή γρήγορα θα την ακολουθήσει). Αυτό ακριβώς λέγει η Δίπλωση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της περασμένης εβδομάδας: «Προσφέρουμε στην Τουρκία τη θετική ατζέντα...». Και η Ευρώπη δεν είναι βέβαια αφελής. Κατανοεί ότι έχει ίσως απέναντί της ένα rogue state αλλά αυτό το συγκεκριμένο κράτος το έχει πολλαπλώς ανάγκη και επομένως ούτε πόλεμο μπορεί ή θέλει να ανοίξει ούτε να το γονατίσει οικονομικά. Θέλει ως στρατηγικό στόχο να βρει τον τρόπο να το καταστήσει όσο το δυνατόν λιγότερο επικίνδυνο και να συνυπάρξει μαζί του σε μια σχέση πρόσδεσης αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Γιατί άλλη στρατηγική δεν υπάρχει. Η Ευρώπη δεν μπορεί «να χάσει ολοκληρωτικά την Τουρκία» μετατρέποντάς τη σε έναν εχθρό με τον οποίο καθημερινά θα βρίσκεται σε σύγκρουση, σε έναν οιονεί ψυχρό πόλεμο. Αυτό θα ήταν μια κοντόφθαλμη προσέγγιση. Για να αποδώσει βέβαια αυτή η στρατηγική απαιτείται και η σύμπραξη της άλλης πλευράς. Και αυτό είναι ένα καίριο ζητούμενο. Ωστόσο η Ένωση στηρίζεται στην ισχυρή σχέση οικονομικής αλληλεξάρτησης ανάμεσα στα δύο μέρη.

Η Ελλάδα, αντιθέτως, εμφανίζεται να αναζητά νέα, μακροχρόνια στρατηγική (grand strategy) για να αντιμετωπίσει τη σημερινή, νεοοθωμανική Τουρκία. Ωστόσο δεν έχει ανάγκη άλλη στρατηγική πέρα απ' αυτήν της ΕΕ: να επιμείνει δηλαδή, παρά τα προβλήματα, στην όσο το δυνατόν βαθύτερη πρόσδεση της Τουρκίας στις ευρωπαϊκές διαδικασίες, μηχανισμούς, δομές. Αυτό επιβάλλεται ως μακροχρόνια, διαθρωτική στόχευση πέρα από τη διαχείριση των συγκυριακών καταστάσεων. Η οποιαδήποτε άλλη προσέγγιση, όπως π.χ. αυτή των τριμερών συμπράξεων, επιδεινώνει το ελληνοτουρκικό πρόβλημα παρά το αντιμετώπιζει (αν και φοβάμαι ότι κλείνουμε τα μάτια μας και δεν το βλέπουμε). Μια νέα εξέλιξη προσφέρει τώρα μια πρόσθετη δυνατότητα για την υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις ενσωμάτωση της Τουρκίας στις ευρωπαϊκές διαδικασίες: η Ένωση αποφάσισε πριν από λίγες μέρες ότι «τρίτες χώρες» (χώρες μη μέλη της) μπορούν να συμμετάσχουν στα σχέδια/ projects αμυντικής πολιτικής (στο πλαίσιο της «διαρθρωμένης συνεργασίας» - PESCO). Η δυνατότητα αυτή παρέχεται πρωτίστως σε Βρετανία και Νορβηγία, αλλά η πόρτα είναι ανοιχτή και στην Τουρκία, εάν και εφόσον φυσικά ξεπεραστούν οι τρέχουσες εντάσεις (σε Αιγαίο, Αν. Μεσόγειο, Κύπρο κ.α.) αλλά και με την εκπλήρωση δέσμης άλλων προϋποθέσεων.

Επομένως η Ελλάδα ας μην ψάχνεται για εναλλακτικές στρατηγικές. Η στρατηγική είναι μία, και αυτή θα πρέπει να αξιοποιήσει ευρηματικά με σκέψη out of the box. Καθώς δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση η χώρα να μετατραπεί στο ανάχωμα της Δύσης απέναντι σε μια αντιδυτική Τουρκία. Αυτό θα αποτελούσε ολέθρια εξέλιξη. Ο σεισμός της Σάμου μάς υπενθύμισε με τραγικό τρόπο ότι Ελλάδα και Τουρκία, ως όμορες χώρες, έχουμε κάπου μια κοινή μοίρα.

Ο Π.Κ. Ιωακειμίδης είναι ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, πρώην πρεσβευτής – σύμβουλος του ΥΠΕΚ και μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής του Ε/ΝΑΜΕΠ.